

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાના કાપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૩૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જ્ઞાપિત્તર ગીત્તર ગી

વિષય ટી - ૨. ૪

શ્રી નવીન.

વિજયા વિજય નાટકનાં ગાયનો.

શ્રીમન્ત ગાયકવાડ સરકાર સચાલરાવ મહારાજશ્રિત.

શ્રી દેશી નાટક સમાજને માટે.

રચનાર.

મરહુમ સાક્ષરશ્રી ડાહ્યાભાઈ ધોળશાળ ઝવેરી.

પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ઝવેરી. ચંદુલાલ દલસુખરામ ધોળશાળ.

આવૃત્તિ ૪ થી.

અંથ સ્વામિન્યના સર્વ લક્ષ પ્રસિદ્ધ કર્તાએ સ્વાધિન રાખ્યા છે
માટે તેમની રજા શિવાય કોઈએ જાપવું છપાવવું, વેચવું
વેચાવવું કે ભજવવું નહીં.)

અમદાવાદ.

શ્રી “ડાયમંડ બુક્સી” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યા.

સંવત ૧૯૬૦—સને ૧૯૦૪.

કીમ્મત રૂ. ૦—૨—૦ (બે આના.)

ગણ્યત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
મુજરાની કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

૯૩૩

શ્રી શાન્તિનાથાય નમઃ

શ્રી નવાન વિજયા વિજય નાટકનો દુક સાર.

અંક પહેલો.

મંગળાચરણ.

પ્રવેશ ૧ લો—વહાણીપુરના વૃદ્ધ મહારાજ વહ્નિભક્તેન, તેમનો પાટવીકુંવર ખ્હાડસિંહ નાનો કુંવર ગાંભીરસિંહ, પાટવી કુંવરનો પુત્ર વીરસિંહ તથા વૃદ્ધ સેનાપતિ વિગેરે રાજગુરુ સિદ્ધનાથનો ઉપદેશ સાંભળવા બેઠા છે. ગુરુ સિદ્ધનાથ “ધર્મે જય અને પાપે ક્ષય” એ શિક્ષાંતનો ઉપદેશ કરે છે પાટવી કુંવરને એ ઉપદેશ રચનો નથી; એનો સિક્ષાંત “અતુ-રાધએ જય અને બેવકુદ્ધાએ ક્ષય” એવો છે, કથા પુરી થાય છે. સવળા દેવળમાં જય છે; એક શેક એક ઘાંચી અને એક રજપુત ત્રણુ મુસાફર દેખાય છે, પનઘટ ઉપર બાળક વરથી કંટાળેલી શીવલી નામે છટેત દરજણુ તેની સખી સાથે આવે છે. ખ્હાડસિંહ તેને જોઈ લગ્નચાંદ તેની પાસે દોડી જાય છે ગુરુ સિદ્ધનાથ ખ્હાડસિંહનું કૃત્ય જોવા પાછળ જાય છે મુસાફરમાંનો રજપુત ખ્હાડસિંહને પીછાને છે. દક્ષિણના રાજા માંવસેનનો પુત્ર પોતે વિજયસેન ગુપ્ત વેશે છે એમ જણાઈ આવે છે. પોતાની બહેન લીલાદેવીને ખ્હાડસિંહ કેદ કરીને અહીં લાવ્યો છે. તેથી ગુપ્ત વેષે મહાખડસિંહનું નામ ધારણ કરી લીલાદેવીને છોડાવવા વિચાર વીગેરે કરે છે

માઠા આચરણુવાળા ખ્હાડસિંહ અને દરજનનો મેળાપ; ગુર સિદ્ધનાથનો ઠપકો; સિદ્ધનાથનો તિરસ્કાર, સિદ્ધનાથ આપ આપી વલ્લભીપુર છોડી જંગલમાં જતા રહે છે; દલછો મેરઠ ગુપ્ત રહી જુએ છે જયમલ નામના દુરાચારી ખવાશને શી વલી માટે ખ્હાડસિંહની ભલામણુ. વૃદ્ધ રાજા અને કુંવરો દેવળમાંથી બહાર આવે છે. કેરીનું લુભખુ દેખી નાના કુમાર વિરસિંહનો નિશાનથી પાડવા આગ્રહ; નિશાન તાકવામાં ગુથાએલા વીરસિંહને પાણીમાંથી નીકળી પાછળથી સાપ ડસવાની તૈયારીમાં છે. વિજયસેન નિશાનથી સાપને મારે છે. સઘળાની સમજ ફેર વિજયસેનના ઉપર ખુની તરીકેનો આરોપ; ભેદનો ખુલાસો; વિજયસેનને શાખાશી; ગડખડસિંહના ગુપ્ત નામે વિજયસેનનું જાહેર થવું વિજયસેનને પટાવતની પદવી, કુમારોની કેળવણીનું કામ અને સેનાપતિ સાથે રહેવા ભલામણુ.

પ્રવેશ ૨ જો--દરજીઓનું પંચ. શીવલીના છેડા છુટકાની પંચાત. દલછો મેરઠ શીવલી અને ખ્હાડસિંહના મેળાપની વાત જાહેર કરે છે. વૃદ્ધ રાજાની સ્વારી; દરજીઓની ચરજી; ખ્હાડસિંહને બોલાવીને તપાસ; વિજયસેનની સાક્ષી; ખ્હાડસિંહને વિજયસેન સાથે વહેરનું બીજ; વૃદ્ધ રાજાનો ખ્હાડસિંહને ઉપદેશ અને ઠપકો; ખ્હાડસિંહના બેદરકારી ભેલા જવાળ; નાને પુત્ર વીરસિંહ પોતાના બાપને સમજાવે છે.

પ્રવેશ ૩ જો--જયમલ ખવાસ અને તેનો ગાંડીઓ દીકરો બેમાપા; ખ્હાડસિંહના માઠા વીચાર જયમલ સાથે મસલત; ગાં

ડીઆને સારી નોકરીએ જોડવાની પેરવી; માથે બાજેમો
ગાંડીઓ અને જ્યમલનો વિવાદ.

પ્રવેશ ૪ થો—મહેલમાંથી નીકળી બગીચા ખહાર પાડ કરવા બે-
ઠેલો ગંભીર કુમાર; પ્હાડસિંહની રાખ્ય ચંદ્રમુખીની દાસી
અને દાસીના વેશે રાખેલી રાજપુત્રી લીલાદેવી બગીચામાં
ફૂલ વીણે છે. દાસીની અને લીલાદેવીની રાજકુમાર ગંભીર-
સિંહ વિષે વાતચિત દાસી જાય છે; દુઃખીઆરી લીલાદેવી;
ગંભીર કુમાર સાથે પ્રથમ દર્શન અને પ્રેમ બંધન જુદું રા-
જતું અકળાઇને ખહાર આવવું; પ્હાડસિંહ લાગ સાધી ઘો-
ઘમે નખ દે છે; વિલાપ.

પ્રવેશ ૫ મો—વિજયસેના વિચાર; સેનાપતિની પુત્રી વિજયા
સાથે પ્રેમનું સ્વયન; ગામના દેવળમાં વિજયા દર્શને જનારી
છે માટે વિજયસેનનો ત્યાં જવા વિચાર; ગંભીર કુમારનું
આવવું; લીલાદેવી સાથેના ગંભીર કુમારના પ્રેમનું પ્રગટ થવું;
વિજયસેનનું અનુમોદન, પ્રેમની અગત વિજયસેનનું જવું;
વીરકુમારનું આવવું. પ્રેમનો અભ્યાસી ગંભીરકુમાર, મદન-
નની બલીહારી.

પ્રવેશ ૬ ઠો—દેવળ આગળ પ્રેમ ઘેલી વિજયા; સાહેલી સાથેસ્વ-
મની વાતચિત; ગરબો બ્રહ્મ દાનતનો પ્હાડસિંહ અને જ-
યમલ, બાળાઓનું વીખેડાઇ જવું; વિજયાને પ્હાડસિંહ ત-
રફથી ઇનામ; વિજયા અનાદર કરી જાય છે. પ્હાડસિંહનો
સેનાપતિને બોલાવી વિજયા સાથે લગ્નની માગણી કરવા વી-
ચાર; માને તો ઠીક નહીં તો સેનાપતિને ઠાર કરવા અને રા-

છીજી વિજ્યાને જોતાવે છે, એમ કહી જયમલ્લ મારફતે શી-
વલી દરજણ પાસે પરભારી પોતાના વિલાસ ભુવનમાં લઈ
જવા લેલામણુ; દેવળમાં આવેલો વિજયસેન પાપીના વિચાર
જાણી જાય છે. અને પાપીનો પ્રપંચ પાયમાલ કરવા
પ્રવર્તે છે.

અવેશ ૭ મો—ખ્હાડસિંહનું દીવાનખાનું; દાસીને દયાવી વિજય-
સેન ગુપ્તવેશે દાખલ; રાણી અને ખ્હાડસિંહ; સેનાપતિસખાથી
નિવાદ, સદ્ગુણી રાણીની રક્તકંક; ખ્હાડસિંહ રાણીનેદારકરવા
જાય છે; વિજયસેન નિશાનથી લગામેલી તરવારના ટુકડા કરે
છે; ખ્હાડસિંહ ખીજી તરવાર લેવા જાય છે; વિજયસેન જાહેર
પડી રાણીને લઈ ગુપ્તચુપ નીકલી જાય છે; રાણીને બેદરકાર
દાસીનું મ્હોત; સેનાપતિ આવે છે, સેનાપતિ પાસે વિજ્યાની
માગણી; સેનાપતિનો તિરસ્કાર; સેનાપતિને કેદ અને દાર
મારવા જયમલ્લને હુકમ. ગાંડીઆને વિલાસભુવનનો જમા-
દાર નીમે છે.

અવેશ ૮ મો—વિજ્યા; શીવલી દરજણ સમજાવે છે; વ્યભિચારી-
છીજોનો તિરસ્કાર ખ્હાડસિંહ અને વિજ્યાનો વિવાદ, વિ-
જયસેન બચાવે છે.

અવેશ ૯ મો—સેનાપતીને ગરદન મારવા તૈયારી; વિજયસેન બ-
ચાવે છે. દેખલો.

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ જો—રવાજના ઘાટ ઉપર સાધુ મંડળ, રાણી; દાગીનાનું દાન; શેઠ અને ધાંચી, પ્રપંચ-કરી સાધુ પાસેથી દાગીના ખડાવે છે; સાધુ અને 'હાય મુડી.'

પ્રવેશ ૨ જો—વિજયા અને સાહેલી; સેનાપતિ અને વિજયસેન; વિજયસેનનો વિજયા સાથે ખાનગી હસ્ત મેળાપ; સેનાપતિ સિદ્ધનાથના આશ્રમમાં જવા ચાલી નીકળે છે.

પ્રવેશ ૩ જો—જંગલમાં રાણી; બળેલ ઘાનતના ધાંચી અને શેઠ; રાણી યુક્તિથી છટકી જાય છે.

પ્રવેશ ૪ થો—રાજની રાખ્ય ચંદ્રમુખી; તેની દારીઓ; લીલાદેવી; રાજ ખ્હાડસિંહ; ઘણે દિવસે આવવાના કારણુ સંબંધી વાતચિત; ગંભીરસિંહનું નડતર કાઢવા વિચાર; આજ મહેલમાં જીવતો બાળી મુકવાની યુક્તિ; જયમલ મારફતે ગોઠવણુ; વેશ્યાના બદલાતા વિચાર; ગંભીરસિંહને પોતાનો કરી લેવા પેરવી; લીલાદેવીથી વિવાદ અને તિરસ્કાર લીલાદેવી અને ગંભીર કુમાર; બાળી મુકવાની ઇસારતમાં ભુલ અને ચંદ્રમુખીનું બળી મરવું, કુમાર અને લીલાદેવીનું બચી જવું.

પ્રવેશ ૫ મો—ખ્હાડસિંહ અને જયમલ; રાજ મંડળની ગંભીરકુમાર માટે પુછપાછ; ગંભીર કુમારનું આવી પહોંચવું. અને પાપીના હાથ હેઠા પડવા પરાક્રમે ગંભીર કુમારને મહેલમાંજ મળવાનો સંકેત દાર કરવાની યુક્તિ અને કુમારના મદદગાર વિજયસેનને દેશ તજવવા પ્રપંચ;

દાસી મારફતે દુધમાં ઝેર અપાવી વિજયાને માથે ઢાળી મ-
ડાવવા પેરવી.

પ્રવેશ ૬ ઠા—વિજયા પોતાના દીવાનખાનામાં; શરમાળ વિજય-
સેનની શરમ મુકાવે છે; દાસી દુધ હાજર કરે છે, જ્યમલ
ગપ ગોળા ફેકે છે; વિજયસેનને બેઠેમ અને તિરસ્કાર; વિ-
જયાને તરછોડી આજ્ઞા જવું.

પ્રવેશ ૭ મો—ગંભીરકુમારને લીલાદેવીએ પરોટમાં પાંચ વાગે
મળવા ચીઠ્ઠી લખી છે; રાજા પહાડસિંહે પાંચ વાગે મહેલમાં
રહેલા હુકમ પ્રમાણ્યો છે. ગંભીર કુમારનો ગભરાટ; વીરસીં-
હને ઉંધું સમજાવવું અને પોતાની જગ્યાએ સુવાડી લીલાને
મળવા નીકળી જવું; પહાડસિંહ; જ્યમલ જુલમાં ગંભીરકુમા-
રને બદલે વીરકુમારનું ખુન, પહાડસિંહનો પશ્ચાતાપ અને બેર
લેવા જ્યમલને મોકલવો.

પ્રવેશ ૮ મો—લીલાદેવી; પ્રભાતનું વર્ણન; ગંભીરકુમાર સાથે મે-
ળાપ; અને પ્રેમની વાતચિત.

પ્રવેશ ૯ મો—વિજયસેન દેશ ત્યાગી જાય છે; વિજયા પાછળ
જોગણુવેશે દર્શન કરવા દેવળમા પેસેછે; ગંભીરકુમાર ધરભણી;
જ્યમલ પકડેછે; મારવાની તૈયારી વિજયા જવાની લઈજાય છે.

પ્રવેશ ૧૦ મો—વિજયસેન સિદ્ધનાથના વેશે.

પ્રવેશ ૧૧ મો—દક્ષીણના રાજા માધવસેનની કચેરી; વિજયસેન સિ-
દ્ધનાથના વેશે, પહાડસિંહનો કાગળ અને લડાઈ તૈયારી; નાય.

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—સિદ્ધનાથનો મઠ; સેનાપતિ સાધુ વેશે; વિજ્યા અને ગંભીરકુમારનો પ્રવેશ; ગંભીરકુમારને મઠમાં રાખી વિજ્યા માધવસેનના રાજ્યભણી ચાલી નીકળે છે.

પ્રવેશ ૨ જો—મુડીવાળા સાધુ, વેશ બદલેલ વિજ્યા; આપ દીકરાની વાતચિત લીલાને બચાવવા વિજ્યસેનનું ખ્હાડસિંહની છાવણીમાં જવા નીકળવું, વિજ્યા પાછળ જાય છે.

પ્રવેશ ૩ જો—ખ્હાડસિંહની છાવણી; વિજ્યસેન લીલાને બચાવી લઈ જાય છે; વિજ્યા મદદ કરે છે, ખ્હાડસિંહનો અંગ રક્ષક તરફ ગુસ્સો લગાડે છે.

પ્રવેશ ૪ થો—રાણી; શેઠ અને ધાંચી; પાછા સપડાવે છે; ચોરોનો અણુવિશ્વાસ, પોતપોતાના પોત પ્રકાસે છે; વિજ્યા રાણીને બચાવે છે સિદ્ધનાથના મઠમાં વીંટીની નિશાની સાથે મોકલાવે છે; મુડીવાળા સાધુઓ; પગેર ખેળતા રાણીની પાછળ ચોદાઓ જાય છે.

પ્રવેશ ૫ મો—જળમાર્ગે લગાઈ; વિજ્યસેન અને વિજ્યાની ચતુરાઈથી ખ્હાડસિંહ કેદ.

પ્રવેશ ૬ ઠો—લીલાદેવી ગંભીર; કુમારના વિયોગથી ફાંસો ખાઈ આપઘાત કરવા તૈયારી કરે છે. માધવસેન, વિજ્યસેન અને વેશ બદલેલ વિજ્યા આવી પહોંચે છે; વિજ્યા ગંભીર કુમારને મેળવવાનું બીકું ઝડપી જાય છે. રાજ્ય કેદી માધવસેનનો તિરસ્કાર અને ખ્હાડસિંહને કચેરીના ચોકમાં ગરદન મારવા હુકમ.

પ્રવેશ ૭ મો—પગેર ખોળતા ચોટાઓ; સિદ્ધનાથના મઠમાં સાધુ
વેશે રહેલ સેનાપતિ, રાણી અને ગંભીરકુમાર સાથે ધાંધળા
મચાવે છે; ગંભીરકુમારને લેવા આવેલી વિજ્યા આવી પહોંચે
છે; સધળાઓને માધવસેનની રાજ્યધાનીમાં લઇ આવે છે.

પ્રવેશ ૮ મો—સિદ્ધનાથના વેશે વિજ્યસેન અને વેશ બદલેલ વિ-
જ્યા સિદ્ધનાથનો સ્ત્રી જાતનો તિરસ્કાર; વિજ્યાના જવાબ
પોતાની સ્ત્રી સંબંધી જહેમનો ખુલાસો; વિજ્યસેનનો પચા-
તાપ અને વેશ બદલેલ વિજ્યાને વિજ્યાની ખોળ કરવા વિ-
જ્યસેનની ભલામણ.

પ્રવેશ ૯ મો—શેઠ, ધાંચી અને જોગીઓનું ધાંધળું; માધવસેનનું
આવી પહોંચવું, વિજ્યા તરફથી ખુલાસો; પાપીઓને શીક્ષા.

પ્રવેશ ૧૦ મો—પ્હાડસીંહને ગરદન મારવાની તૈયારી; સેનાપતિ
સિદ્ધનાથ અને રાણીનું જાહેર થવું, માધવસેન; ગંભીરકુમાર
પ્હાડસીંહ માટે મારી મારે છે; ખરા સિદ્ધનાથથી ખોટા સિ-
દ્ધનાથનું જાહેર થવું; આપ દીકરાનો મેળાપ; વિજ્યા અને
વિજ્ય, લીલાદેવી અને ગંભીરકુમારના લગ્ન, અંતે 'પાપ
ક્ષય અને ધર્મે જય' છેવટનો આનંદ.

મુખ્ય પાત્રોનાં નામ.

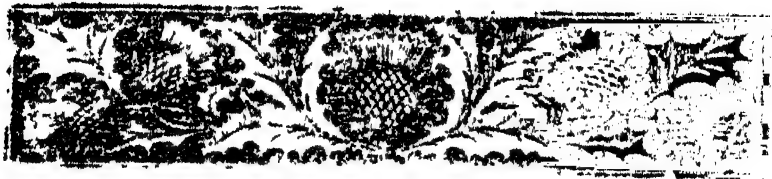
વલ્લભસેન...	વલ્લભપુરનો રાજા.
પ્હાડસિંહ...	તેનો પાટવી કુવર.
ગાંભીરસિંહ	પ્હાડસિંહનો ભાઈ.
વીરસિંહ	પ્હાડસિંહનો પુત્ર.
સેનાપતી	વલ્લભસેનના સેનાપતિ.
માધવસેન	દક્ષિણનો રાજા.
વિજયસેન...	તેનો પુત્ર.
જયમલ	પ્હાડસિંહનો ખવાસ.
સિદ્ધનાથ	વલ્લભસેનના ગુરુ.
વિજયા...	સેનાધિપતિની પુત્રી.
લીલાદેવી	માધવસેનની પુત્રી.
ચંદ્રમુખી	પ્હાડસિંહની રાખેલી.
શીવલી	છટેલ દરજણ.

રાણી-શેઠ-ધાંચી-ગાંડીઆ-જોગીઆ-વિગેરે વિગેરે.

સ્થળ—વલ્લભીપુર-પાસેની નદી-ગોદાવરી કિનારો અને
દક્ષિણનું રાજનગર.

શ્રી પરમાત્મને નમઃ
શ્રી નવીન વિજયા વિજય
નાટકનાં ગાયનો.

મંગળાચરણ.

મુત્રધાર—

૧

વંદન ! વિલુ ! મદનમાર !
સાર ન સમજે નર કે નાર
અલખ નિરંજન અપાર—જગદાનંદન-વંદન—
જાજન જાજન સુજન સાજન
અગમ નિગમ સાર સાર
સકળ મંગળ નિધાન પ્રભુ—તાર તાર-વંદન—

નદીઓ—

૨

પરમ કૃપાળુ ! પ્રભુ ! વંદુ વિલુ ! વિશ્વાધાર
અશરણ શરણ પ્રભુ ! સુખ સાધક કલ્પતરુ !

સારણુ તરણુ ચરણુ આધાર—પરમ—

શાન્તિ સુંદરીનો શણુગાર, ચિદ્ધન જ્ઞાતા દાતાસાર—પરમ—

ખલક ખેલનો પાસુ પાર માણુ મુનીવર વર આવાર—પરમ—

અંક પહેલો.

૧

જ્ઞાન-કુંવરો-સિદ્ધનાથ—

મદનરિપુ મ્હાદેવ જીજ્ઞેશિવપુર પંથનો સાજ સજીવે

માયાની માયા કાયા જુલાવે સત્ય શરણુ પ્રણુ ચરણુ

સમજીવે—મદન—

જ'જાળમાં ગુંથાઈને જગનાથને જીવ ના જાળ્યા

સંસાર રણમાં જુઝતાં જખતર ન જકિતના સજ્યાં

કોડી કમાયો પણ નહિ કુરસદ ન પળની પણ મળી

જમદુત જમદારે લઈને નાંખશે ઉલો દળી

આજસ મુકી ઉઠે નર મણીધર

મેહ મમત્વની કાંચળી તજીદે—મદન—

૨

“અચ્યુતં કેશવં રામનારાયણમ્

કૃષ્ણદામોદરં વાસુદેવ હરિમ્

શ્રીધરં માધવં ગોપીકાવલ્લભમ્

જાનતા નાયકં રામચંદ્રં મજે ॥”

શીવલી—

૩

કહેને શે મન જાવેરે એ જાળોવર—કહેને—
 લોકો આંગળીએ બતાવે રે—એ જાળોવર—
 દુનિઆ કહેતી નાર નઠાસી રે—
 વઢકારીને વળી બચાવીઆસી રે
 સુડી વચ્ચે સોપારી રે—એ જાળોવર—
 પોત પોતાનું સઉ કોણુ તાણુ રે—
 પતિવૃત્ત બાઈ પળાવે ચરાણુ રે
 જેને, વિતી તે જાણુ રે—એ જાળોવર—

૪

રાજા-કુંવરો-વિજયસેન—

સત્યનો જયજયકાર સત્યે પ્રભુ સહાયકાર
 અંતે ધર્મે જય અને પાપે ક્ષય—વહેછે વેદ શિરોમણી
 ચાર દહાડાનો ચારો નિહાળી, પાપી ગોધા અલમસ્ત ચરે
 આમથી મારી આમથી કુટી, રંક દાબી મદમસ્ત ફરે
 પુઠે પીડાતાં, પાપી પીડાતાં, નિત્ય ખમે તુંકશાન
 રે ચતુર માનવી—અંતે ધર્મે જય
 જીવ કુદાં જીવો પાપ હીવો જોઈરતન જાણી અંપલાઈ મરે
 જીવ મુસાફર બાઈ જીલી રખે, પાપ ધુમાડેથી બાથ ભરે
 જમડા ઝાલે—તેવારે સાલે—ચેત ચતુર સુજાણુ
 રે ચતુર માનવી—અંતે ધર્મે જય—

વીરસિંહ-પહાડસિંહ—

નિત્યે મોટાના બોલો માથે ધરી લાઇએ
 નહીંતો વાડામાંના પાડા પેઠે પીડાઇએ
 અરે જારે અરે જારે—ખાપુ જીઓતો—નિત્યે૦—
 વડીલ પુરૂષનું કહ્યું ધરે કાન—
 વધે જગતમાં બહુ બહુ માન—
 સગા સજનમાં મળે સન્માન—
 ધરમ કરમમાં રહે નિત્ય ધ્યાન
 ખાપ જીઓતો—અરે જારે અરે જારે—નિત્યે૦—

જયમલ-ગાંડીઓ—

માથે જાગ્યો છે ઘોજારો આ ગાંડીઓ
 ખાવા ન હે પીવા ન હે મુઓ સુવા ન હે
 ચક ચક ચક ચક ઝનુનુનુનુ—માથે૦—
 ખાનારા પાછળ રતન કુંવર આ
 કાળા ને ઘોળા કુંવર સાટે આ
 ચક ચક ચક ચક ઝનુનુનુનુ
 જમા આપા જમા આપા જમા આપાજા—માથે૦—

લીલાદેવો-સાહેલી—

સાચો સાહેબ જજ કિરતાર—પોતે પ્રભુ ઉતારે પાર

સમરણ રટણ કરો નરનાર નિશ્ચે પામો ભવ નિસ્તાર
 સકળ જગત છે શાન્ત સખી જો
 અલખ નિરંજન નામ લખી જો—દે શાન્તિ દાતાર—પોતે—
 લોચન મનનો જાગ્યો ઝઘડો
 જાણું વિશ્વ સકળ સખી વગડો—કોણ સુઝાડે સાર—પોતે—

લીલાદેવી—

હું દુખીઆરી નિત્યની ખુબ બળી થાઉં ખાખ
 રોમ રોમમાં સળગતી પરવશતાની આગ
 મુજથી પંખી પણ સુખી જીવ ચાહે ત્યાં જાય
 પરાધિનના ઉમળકા જળ સમ બહેતા જાય
 પુછુ પગે પડી હે દીન બંધુ
 પરવશતાની શીદને બેડી જડી—હે દીન બંધુ—
 છું ભાગ્યશાળી બહેની કળી તું
 હોંસે હસે પતિ—રંગે રમે પતિ—ખોળે ચઢીતું—હે—
 જો તું રીઝેતો જગપતિ દેજે
 ગુણી પતિને—રૂડી મતીને—સાથે પ્રતિવૃત—હે—

૯

લીલાદેવી-ગંભીર—

નથી પ્રેમ નીપજતો કાંઈ વાટે કે ઘાટે
 નથી પ્રેમ વેચાતો મળતો દોશીડાની હાટે
 લોભના લગડે નહિ લાધે—પ્રેમ તણું પરવાળજો
 સ્વારથ કાકા કોઆ કોટે નહીં પ્રીત મોતી માળજો

પ્રેમ રત્ન કયાં પાકે પ્રમદા-બોલો વચન રચાળ બાળા
 પરમ લેદુ પ્રેમાળ બાળા-પરમ લેદુ પ્રેમાળ નથી૦—
 રસીક હૃદયથી રસીક હૃદયને લેટાડે જગવાનને
 કોમળ સરળ હૃદય સંગમ એ પ્રેમ રત્નની ખાણને
 રાજા નહિં શું રસીક હૃદયના-મહથી મહા વિકરાળ રાજા
 ધુતારા ધોતાળ રાજા—ધુતારા ધોતાળ-નથી૦—

૧૦

હીલાદેવી-ગ'લીર—

છોડો મારો છેડોરે છબીલા
 બોલો બાળા બોલોરે શાં વેલાં
 છળ બળછોડોરે છેલા-બહાલી હવે સમજો બેલાં-છેડો૦
 સલુણી પ્રીતિમાં સમજ નથીરે
 પ્રીતિની પોથીમાં સમજ નથીરે
 જકમાં છોળ બુકેલા.....છેડો૦
 લાડી છો લાજે હુબેલા.....

હીલા-ગ'લીર—

૧૧

ભાવથી લેટ આ લોળીઆ રાજા
 માનુની જાળવશુ એની માઝા
 દયો...આ.....વાહ.....—ભાવથી૦—
 તન મન ગુચ્છુ સાથે—જેજે પીલો હાથે આ...
 સલુણી છે શીર સાટે—મધુરી પ્રીતિ માટે આ—
 પ્રીતે પ્રિયા સદા જતન કરીશ હું—ભાવથી૦—

કુંવરો વીરો—

અરે કુર કાળ હાહા જગરાય ખાય હાય
 શુન્યકાર સૂર્ય જાતાં અંધકાર છે તમામ
 હાનયાની તુરછ માયા છે સુસાફરી સુકામ—

ગાંભીર—

છે અજબ પ્રેમની અગન (૨)
 લાગી જેને પ્રેમની લગન-ગણે નહીં વિધન—
 ચઢે ઝટ ગગન—પ્રેમની અગન-છે—
 આંખો છતાં પણ નજર નથી નંખાતી
 બુદ્ધિ છતાં પણ વાત નથી સમજાતી
 એક પ્રેમ અને પ્રમદાને સોંચ્યું તનમન—છે—
 ભુલું પરાણે પણ થાતા ભણકારા
 ઝાંઝર હૃદયમાં ઝણુણુ કરે ઝણકારા
 પ્રિત વચન વીણાનો નાદ નચાવે થનથન—છે—

લાંભીર—

મદનની શુ' જોડું બલીહારી—મદન
 પ્રેમી સાથે પ્રમદા સાંધણુ અજબ ધનુષ્ય ધારી
 રસીક રતી વલ્લભ જાઉં વારી
 લોજન પ્રેમ કનક ધાળે વળી પીવારસ ઝારી—મદન—
 મદન તુજ રાજ્ય છટા ન્યારી
 પ્રેમ લીખારી પ્રેમ અમીર છે પ્રેમ છત્રધારી—મદન—

ચીજ્યા—

૧૫

મોહન તારી સુંદર સુરત નાજુક જીવને જાદુ કરે રે
કાચા સુતરને તાંતણે તાણી પ્રેમ કેદમાં કેદ પુરેરે—

મોહન૦—

ભોળી સુરતમાં ફંદ આ, ક્યાંના ધુતારાના ઢંગ
મંતર જંતર જાદુ સમાવા મદનની ચેલી હું તો બનીરે—

મોહન૦—

આ દિલ ખુલખુલ અજબ ખુબીથી—લોભલગાડીખાંધીલીધું રે
ભુખયું તરચુ શીદને રીખાવે કહે કાંઈ તારૂં ખાધું પીધું રે

મોહન૦—

ચીજ્યા—

૧૬

સખી સેજ સમારી હું તો સહજ સુતીતી
ઠંડી મંદમંદ વાયુની દહેરો જોતીતી
ન્યાળ્યા નવલ કિશોર—મારા ચિતડાના ચોર—
એની લટકજ એર—

નયણે લોભાવી—ખાવરી બનાવી—મને ગજરાવી
અટક્યાળે મારી શરમ તજાવી—

અવળચંદે અખખુચ અકળાવી—સખી૦—

નયણે નચાવે જતાં—હસી હસી સામું જોતાં—

મુંગે મુગા જોત જોતાં—પ્રીતીરસ પાતાં પીતાં—

લટકાળે લાલે મારી લાજ છુટાવી—

અટક્યાળે ઝટપટ અટકાવી—સખી૦—

(ગરબો) ૧૭

વિજયા-સાહેલીઓ—

ખ્યારા પ્રીતમનાથ—જગનાથ સાથ નમીએ નિત્ય
 નયણાં ભરી
 શાણા સ્વામી સંગાથ—રહીએ હુળી મળીને જ્ઞેન
 હેત હૈએ ધરી

દિલહર તો છે અનાથ નાથ—શાણા—
 મંદ પવન પ્રીત ઉપવને—મનહર પાંચુ માળી
 પ્રેમ માળ જ્ઞેરાવીને—હસી હસી દે તાળી
 તાળી દર્ઝ જ્ઞેશે રસિકવર ન્યાળીને
 ધન્ય ભાગ્ય બાળારે મનહર મ્હાલી જે
 ચંદ્રવદની ને ચાંદની—ચાતુર નર સંજોગ
 પુરણુ પુણ્યે મેળવે—ભાગ્યવંત એ યોગ
 દહાવો સખી સંસારનો એક લહીએ સુખી સંસાર
 પરણ્યાથી પુરણુ પ્રીતડી જેમ ગોળે રૂડો કંસાર
 વહાલાથી વહાલે મ્હાલે માનુની—સીતારામ સરીખે
 સંસાર—પ્રભુ રીઝે તો

મનના મનોરથ પૂરે ત્રિભુવન નાથ—
 પ્રેમ છળી રસિયા રસિક પુણુ ધારી પ્રેમ
 દેવ દયાળ નિભાવજે પતિવ્રતપણુનો નેમ—ખ્યારા—

વિજયા—

૧૮

પ્રમદા જે કોઈ પરમ પ્રવીણ પ્રેમીપતિ પીછાણુ

ધન્ય ધન્ય તે પરણેલ પતિને પ્રભુજી સમ પ્રમાણે
 સ્વામિની સંગે સુધારસ ચાખે એર વ્યભિચારસ્વપ્ને ન ઝાંખે
 પ્રીતિ ભોજન જમે પંચતી સાખે રંચ પ્રપંચ પતિથીનરાખે
 પરતર તણે છાંયે નરકજ નાણે
 અલખેલા પતિથી અમૃત જમી જાણે—પ્રમદા૦—

૧૯

મનહર નીશ જાજ તું રામ નામ
 ઓ જીવને દે આરામ ધામ
 મરકટ મનહું આ થન થન કરતું
 કરી મોહુ માયા મઢીરા પાન
 પાન પાકું આ કાયા પડસે
 પામ પામ મુઠ રામ નામ

અંક ૨ જો.

જોગીઓ—

૨૦

દેવાજી કે ઘાટપેં ભઈ સંતનકી ભીડ
 તુલસીદાસ ચંદન ઘસે તિલક કરે રઘુવીર
 રામ રામ સીતારામ રામ સીતારામ
 રામ ઝરૂંખે ખેઠકે સળકા મુજરા લેત
 જેસી જીનકી ચાકરી વેસા વાકુ દેત
 રામ રામ સીતારામ રામ સીતારામ

શેઠ-ધાંચી-ભેખીઓ--

૨૧

અધધ ધધધ આટલું ધન ! ! !

અબબ બબબ આટલું ધન ! ! !

અરેથયા નહાલ, અહાહા નહાલ, અહોહો નહાલ-અધધ૦-

ચઢી હું તો ગાદીએ બેશીશ આમ

બંદા બાઈ મહેલાં વસાવશે ગામ

લાવું એક નાનકડી શેઠાણી

હું તો બા ધાલીશ સોનાની ધાણી—અધધ૦—

થશે શેઠ સાહેબને તો સલામ

બંદા તો બડેભાઈ મહેરબાન

(ઝાલો આ પેલા પાપી નાદાન)

આવીશ્યા મૂરતમાં મહોઝાણુ

જમાદાર-હું ઉહું હું હું—હું

હટો અમે દીવાનના મેમાન-હરામી ભેગટા તુંજ નાદાન

બચી ગયા હાશ અહાહા હાશ

હાય અન્યાય-આમુડી મારી જાય-મારી મુડી જાય-

હાયરે હાય

ગણો પોખાર (૨) હાયહાય મુડી ઓ હાયરે હાય—

હાય મુડી હાય—

વેળ્યા-સખી—

૨૨

રંગ રસીઆ મારે મન વસીઆ ખસેડ્યા ખસેજ કેમ

શુભ દરીઆ પ્રીતિ રસે જરીઆ હટે રહેશે હેમ ખેમ

વા'રેવા' તહારી બુદ્ધિની બલીહારો વારો જાઉં
 પ્રભુ પુરે કરે તારો પ્રેમ નેમ—રંગ૦—
 લાગી લગની જેની સજની મન મનાવી લે
 અલી ઝટપટ પ્રીત થાળે મન શ્રીકૃષ્ણ લેટ કરે છે ક્ષેમ
 હવે ચાલો—ઠેલા ચાલો—પ્રભુ પુરે કરે તારો પ્રેમ
 નેમ—રંગ૦—

અંદ્રમુખીનીદાસીઓ— ૨૩

બલમારે ચુંદરવા મોહકું લાલ મંગા દે
 જેસી તોરી પધીઆં બાલમ લાલ રંગા દે—બીલ૦—
 રંગ રંગોલી ઓર ચટકીલી
 ભોર ભોર મંગા દે—બીલ૦—
 ઈસ દુનિઆ દરમીઆન ના કોઈ વતનદાર રહેવાશી
 કોઈ આજ ચલે કોઈ કલ મુસાફર હે સખ પરદેસી
 નગર તુમારા રખો મુસાફર, ચલે વતન અપને
 બોલા ચાલા માફ મિલેગે ફિર કબુ સપને—રંગ—

લીલા— ૨૪

અજબ છે ગમ્મત રમત પ્રીતિની
 રસિક વિના નહી સમજ પડેરે—
 સદાય આનંદ મગન મગન મન
 આનંદ વિના નહી નજર ચઢેરે—
 ન ચેન દીલને શરીર સુખી નહી—
 રાત દિવસ કંઈ ચેન પડેરે—

(૨૫)

આજળ છે તોયે કોક અલોકિક—

આનંદ આનંદ નજર ચઢેરે—

મળે કદાપિ જો મન મોહન તો—

શીતળ પવન ઉપવન સુખ કરતાં

તમામ કામો તજી તુરત હું—

મજી મોહન ઝટપટ મન હરતાં—

૨૫

ચંદ્રમુખી-લીલાદેવી—

ધન્ય ભાગ્ય પધાર્યા ભમરા-છો દિલહર ડાહ્યા ડમરા—

કમળાપતિ આપ હું કમળા-રસીઆ રસીક શણગાર

તું પ્રેમ બતાવે ખોટો-પાતર ઘર પ્રીતિ તોટો

નહી ગુલાબ હજારી ગોટોરે-તું છટકેલ છટેલી નાર

શંગાર મઝા નહી માની-ફોગટ સમજે છંદગાની

છે ધરમ કરમ ધુરધાણીરે—શ્રંગાર-રસીઆ—

છે વિશય વિષનો પ્યાલો-જમપુર નક્કી જ્યાં ઝાલ્યો

ભવ એળે મદનથી મહાલ્યોરે-છે-છટકેલ—

હજી કુંવર તમે તો કાચા-નથી શીખ્યા મદનની વાચા

નથી નયન મુરલીએ નાચ્યારે—હજી—રસીઆ—

લીલા—

૨૬

ધન્ય તને (પ્રાહુવાહ) રંગ તને (ખોહો)

દાખલ કરવા વાળી મોહ જાળમાં-ધન્ય

જરી બળદે વિદ્યા શીખી કુમારને શીખવવા આવી

ભોળી સુરત એ ભાળીને જુ'ડી શું તારે મન લાવી
 બળ પુવડ ફરતાં ફૂંદાં ફૂંદે નાંખી પેટ ભરીખા-ધન્ય૦
 ધંધો તારો, બ્યલિચારનો નાથ હજારો નિત્ય નવા છે
 હુંએ બીજો હોઠે ત્રીજો જોઈ લેજો આ પતિવૃતાને-ધન્ય૦

વિજયા—

૨૭

જરી એક ઘડી મોડો ઉગજો ચાંદલીઆ
 સુના સલુણા વિના માળીઆ-જરી૦—
 કમળ વિકસશે વિરહીણી બળશે
 અમૃત ઝરશે હૃદય ઉછળશે
 પતિ પ્રભુ ન પધારીઆ-જરી૦—

વિજયા-વિજય--

૨૮

ઓ મારા લાબળા લાડકડા લાજ પડતી મુકો
 છે મારા શરમાળા શામળીઆ ચેતો ચાતુર મુકો
 બહીનો છે શાને નહોયરે આ બાવળીઆજી
 સુંવાળી જેવી શાલરે નહીં ધાબળીઆજી
 પાણીથી થઈ મુકી પાતળી ઓ પાતળીઆજી
 રહેવા ઘોને રહેવા ઘોને
 રહેવા દેતાં રહેવા ઘોને....રે હઠીલી બાળા
 રે હઠીલા બહાલારે-છો મન મનવા મેલારે
 છે પ્રેમ ઘેલારે-ઉંહુ'હુ'હુ' રહેવા ઘોને-થવા ઘોને
 હાહાહાહા-ઓ૦

વિજયા—

૨૯

અરે ઓ નાથ હુંડીને વગર વાંકે શું તરછોડો
જલે તરછોડો ઓ સ્વામી તથાપિ મ્હોન મચકોડો—અરે
નથી કે છું ગુન્હેગાર હું પ્રભુ બાણે છે તે તો સઉ
ફિકર તેની તો નહી કંઈ નાથ—

હુઃખી છો આપ ફિકર બહુ બહુ—અરે—

ગળે એકવાર લગાડી દ્યો—હવે તો ત્યાંજ ફિલ અટક્યું
રીસાયુ ભાગ્ય મારાથી—તમે પણ નાથ રિસાશો શું—અરે—

વિજય—

૩૦

છળમળ ફેલ લટપટ મેલ ઓ કાળાં કરનાર
ભોળા ભુલો—બહેમે બુલો—પાપે દુલો
જગ ઠગનાર નિશ્ચયનાર, બહુ બહુ ઘાલી ડાળ
ભોળા ભુલો.....

ઓ નારી નાદાર—છે તુજને ધિક્કાર

જો ચાલે તો જગવતને પણ ઠગવા તું તૈયાર—

લીલા—

૩૧

મંગળા સમયે લઈએ મંગળ પ્રભુનું નામ

મંગળ પ્રભુનું નામ મંગળ પ્રભુનું નામ—મંગળા—

શાન્ત પવન શાન્ત મન સુષ્ટિ સકળ શાન્ત શાન્ત

શાન્તિ મંદીર અંદર પેશી જાણીએ પ્રભુજી શાન્ત ધામ મંગળ

પંખી સકળ કિલ કિલ કરે—અધકાર દુર ટળે

જાન રક્ષણ રટણ કરી લે તો હીસે રવી તેજ ધામ—મંગળા—

ગાંધીર-લીલા—

૩૨

રમણી રસીલી વાહરે વાહ
સહુણા ઠગાયા હા હા હા-લ્યો લ્યો લાલા કેવા બનીયા
—રમણી—

કર્યુ સાહુ સાહુ જાહુ મેં મેદાનમાં
જા માગ્ય માગ્ય માગી લે કંઈ દાનમાં
એક મજા માગ્ય આવે છે કંઈ ધ્યાનમાં
જા દીધું મજા રાખશે કયાં પ્રાણમાં—રમણી—
બસ પામી ગઈ અહાહા.....મનહર નાથ
ના નહી છોડું ઉંડું હું હું.....બાળા હવે બાથ
આલો ઝાલી હાથ-સહુણી સંગાથ-સનેદે સીધાવો હા હા હા
—રમણી—

વિજયા--

૩૩

પ્રિતમની પાછળ હું જોગણ હું બની
જાલાની વાંસે વિજોગણ બનીરે—પ્રિતમ—
લજ્જા ડુબી—પ્રીતિ ડુબી—ડુબ્યું આશા કુલ—
સ્વાર્થ સાધન જોગ સાધે વિજણ ધારી ત્રિશૂળ—
જોગણ બની—પ્રિતમ—
મમત બાંધી મસ્ત બની છું—લાગતાં કલંક કંબ—
સીતાએ પેઠાં બળતી ચિતામાં—કાઠવા કાળું કલંક—
જોગણ બની—પ્રિતમ—

૩૪

વિજયા-ગાંભીર

ટથુ મથુ તનતો થઈ રહ્યું

પણ મન માંકલડુ હસતુ હરતુ કરતુ ના મટથુ રે

મરૂ મરૂ કુંડુ થઈ રહ્યું

પણ હીવા પાછળ તરફડ કરતું કરતુ ના રહ્યું રે

સંત નિરંતર સાર બતાવી—પામ્યા અંત

મજ તથાપિ રોજ—માયા—ઘટમાં રમે

નથી સાનકે સમજ—નથી કાંઈ સાનકે સમજ

સમજ રજ—મન માંકડડું—

નાચનારીઓ—

૩૫

કુંવર નેનારા લોભીરે-છોડો સૈયાંજી જાઓજી

છોડોજી મોરી બેયા—કુંવર

મે સોતીતી મે સોતીતી

મે સોતીતી રે મે સોતીતી

મે સોતીતી અપને પલંગપે

કીંકરીયા કીને મારારે-કીંકરીયા કીને મારા કમરપે

ધાયલ હો ગઘરે-કુંવર

અંક ત્રીજો.

જોગીઓ.

જોગીઓ—

૩૬

લે પ્રીત પ્રભુજીથી જોડી રે'શે અંતે રાખોડી
 કાયા માયા તનુજને જાયા મળશે મહિં માટોડી
 આરે તરફથી સળગતું જોશે, પાપી રહેશે પોઠી-રે—
 દુર જવું ઘર ખાંર મુરખડા, ધર્મશરણ કર દોડી-રે—
 પુણ્ય તણું લે લાથુ ખાંધી, પછી ખીંટીએ જાણુ પીછાડી
 —રે—

લીલાદેવી

૩૭

આવી વખતે રે આવી વખતે રે આવી વખતે
 પ્રભુ મુજને લેજો ઉધારી આવી વખતે
 મોહલાલચમાંમન લપટાણું, હારી હરી તુજ શરણે-રે—
 કાયાની કોટડી આરે પુરાણી અરપણુ જાગવત ચરણે
 —રે આવી વખતે—
 ઉંચે આજને નીચે ધરતી છેવટમાં છુટકો છે મરણે
 —રે આવી વખતે—

૩૮

શ્રી-ધાંચી વીગરે

જો આ પગલું (ર) આ પહેલું આ ખીણું આ ત્રીણું
 આ સીધું સરરર સટ

એ આ એ આ એ આ ના ના

ચોર પગેડુ જાયછે-ગુલાળુ ગુચાયછે-લાગલાં સધાયછે
લાવ મારો દલ્લો લે દલ્લો લે દલ્લો

લાવ મુડી-મુઆ અરરર હત

દરબારી તો ચોરી ગયા ને ઘરબારી લુ'ટાય

જગલાળુ તો જમી ગયા આ ભગલાળુ ટીચાય

ચોરની મા કોઠીમાં પેસીને રૂએ

સાંભળે! જોગી બાપળુ--મુડી ખેલ્લી આપળુ

ભાઈસાખ ઉકલ્યું આ પગલું--એ આ પગલું--

હું આ પગલું--ચાલ્યું ગડગડ ગટ

વિજય

૩૯

આખી આલમને ઠગનારી--જાણો નીચ જતી નારી

લટકે ચટકે કામણુગારી--નાંખે ભલ્લભલાને મારી (૨)

રડતી મરમમાં--હસતી ભરમમાં

એક ટકાનું જોખન આપી લવહીરો હરનારી--આખી--

(વિજયા--

૪)

આખી આલમ મન હરનારી--માનો મોહિની એ નારી

લટકે અટકે મનડુ ઠારી--નાંખે પ્રાણ પણ એ વારી (૨)

મુખમાં વિલાસે--હુઃખમાં દિલાસે

તુમ્હ ટકાનું જોખન જગમાં મન્દ્રપુરી કરનારી--આખા--

.વજય—

૪૧

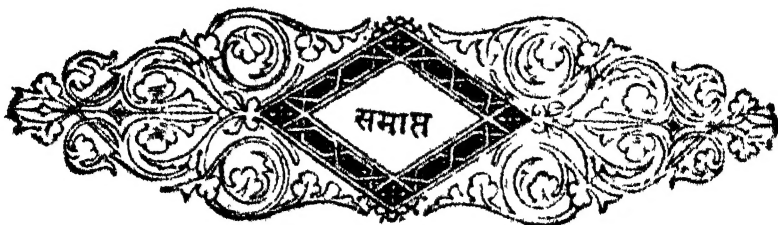
પીરશેલ થાળી ઠેલી તરછોડી મોહન વેલી—

ગનયની વહેમે મેલી-હાંહાં હાથ વિપદવનમાં-પીરશેલ
આંતરડી આજ કકળતી નારી હશે નહિ રડતી
રડતી બે નજરે ચઢતી-કહેને આ બધું તું બ્યાન૦ પીરશે
આંસુ મોટું આંખથી પાડે તહારો નાથ
હેત હોય તો આવ જઈ હીણ બાગીનો હાથ-પીરશેલ૦—
માળા ફેંકી આંધળે માનુની કરને માફ
કહેને મારા મિત્ર તું સંદેશો આ સાફ—પીરશેલ૦—

સવળા—

૪૨

વિજય છે વિજય નેકી ટેકીનો વિજય
અભય છે અભય સદાચારીનો અભય
પાપી પહેલાં તો કુલાય પછીથી પુરા પસ્તાય
પારો ખાઈ રાજ થાય વિના મોતે માર્યા જાય
સજી લઈ સદ્ગુણ જાણ લેને ભગવાન
અંતે પાપે ક્ષય થાય અને ધર્મે જય થાય—વિજય૦—

જાહેર પત્ર.

નીચે લખેલાં પુસ્તકો શ્રી દેશી નાટક સમાજનો મુકામ જો
હોય ત્યાંથી અથવા અમદાવાદ તળપદમાં પ્રસિદ્ધર્તા પાસેથી
મળશે. માટે જો સાહેબને જોઈતાં હોય તેઓએ ગરકડી
કીમતથી મંગાવી લેવાં વેચુપેએનલ અથવા નોટપેડ કાગળ
રાખવામાં આવશે નહિ.

૩ આ. પા.

૧ સતી સંયુક્તા નાટકનાં ગાયનો.	(આટલી પાંચમી)	૦-૨-૦
૨ સંગીત લીલવતી નાટકનાં ગાયનો.	„ પાંચમી)	૦-૨-૦
૩ સંગીત લાલાવતી નાટકનાં ગાયનો.	„ છઠ્ઠી)	૦-૨-૦
૪ સંગીત પાર્વતી નાટકનાં ગાયનો.	„ ત્રીજી)	૦-૨-૦
૫ અશ્રુમતી નાટકનાં ગાયનો.	„ દસમી)	૦-૨-૦
૬ રામ વિયોગ નાટકનાં ગાયનો.	„ ત્રીજી)	૦-૨-૦
૭ મયુનીસીપાલ હથેકશન નાટકનાં ગા.	„ બીજી)	૦-૨-૦
૮ જોજકુમાર નાટકનાં ગાયનો.	„ ત્રીજી)	૦-૨-૦
૯ સરદારયા નાટકનાં ગાયનો.	„ સાતમી)	૦-૨-૦
૧૦ ઉમાદેવડો નાટકનાં ગાયનો.	„ પાંચમી)	૦-૨-૦
૧૧ વીણાવેલી નાટકનાં ગાયનો.	„ ત્રીજી)	૦-૨-૦
૧૨ વિજયા વિજય નાટકનાં ગાયનો.	„ બીજી)	૦-૨-૦
૧૩ મદન મંજરી નાટકનાં ગાયનો.	„ પહેલી)	૦-૨-૦
૧૪ કિદય બાણુ નાટકનાં ગાયનો.	„ પહેલી)	૦-૨-૦
૧૫ મોહિનીચંદ્ર નાટકના ગાયનો.	„ ત્રીજી)	૦-૨-૦

શ્રી દેશી નાટક સમાજ.

૬. શ્રી શાન્તિજવન થીએટરમાં—અમદાવાદ.

